

Розьохати '95

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ "КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ"

ВИПУСКНИКИ 1995 РОКУ МАЮТЬ ЧЕСТЬ ПОВІДОМИТИ,
ЩО ВОНИ УТВОРЮЮТЬ

АСОЦІАЦІЮ ВИПУСКНИКІВ НаУКМА

(Alumni Association).

АСОЦІАЦІЯ Є ГРОМАДСЬКОЮ ДОБРОВОЛЬНОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ, МАЄ СТАТУС ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ, ДІЄ НА ОСНОВІ РІВНОПРАВНОСТІ, ГЛАСНОСТІ ТА САМОВРЯДУВАННЯ ЗГІДНО З ЧИННИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ І ВЛАСНИМ СТАТУТОМ.

Перші шість випускників нашого університету об'єднуються в

Alumni Association

для підтримки один одного і Alma mater. Така організація, скоріше, братство колишніх студентів, сподіваємося, дозволить не лише не втратити товариські, а й налагодити ділові стосунки між випускниками, дасть їм можливість не поривати зв'язків зі своїм університетом.

Ідея корпоративного товариства, братства, гільдії походить із часів пізнього середньовіччя, коли університет - studium generale або universitas magistrorum - мав вигляд незалежної цехової структури трьох рівнів: учні (студенти), підмайстри (бакалаври), майстри (магістри та доктори).

У сучасному світі, особливо у Північній Америці, мережа Асоціацій випускників (Alumni Associations) є потужною силою, помітною в житті країн і базовою для розвитку та врядування університетів.

Асоціація також видаватиме своє періодичне видання - журнал "КОНВОКАЦІЯ", який буде виходити щорічно, а з часом - чотири рази на рік.

Додаткову інформацію про Асоціацію ви можете отримати в ауд. 1-214 НаУКМА
(тел. 416-12-46).

ЩАСЛИВОЇ ДОРОГИ !

Ще так недавно ми з хвилюванням і надією вдивлялися в обличчя перших, найперших студентів відродженої Києво-Могилянської академії. Це було лише три роки тому... І ось сьогодні шестеро з цих найперших стають нашими випускниками.

Плин життя незупинний. Щоосені нові спудеї ступатимуть на поріг Києво-Могилянської академії, й щороку нові випускники вилітатимуть у широкий світ. Так буде, але вже ніколи не повториться цьогорічна подія, бо вона найперша і тому неповторно-єдина.

Дорогі наші юні колеги! Ви багато й плідно працювали, ви багато чому навчилися. Ми разом з вами будували наш університет, у тяжкій, часом аж виснажливій, проте натхненній праці. Ми таки щось зробили за ці три роки, хоч в майбутньому належить здійснити незмірно більше. І ми, професори та співробітники НаУКМА, віримо, що ви й далі будете разом з нами зводити величну будівлю нашої Alma mater. Ми віримо, що у нашому житті ніколи не обірветься духовний зв'язок з рідним університетом. Ми віримо у вашу погідливу долю, зичимо вам великих успіхів і всіляких гараздів.

Хай вам щастить!

Президент НаУКМА

В'ячеслав Брюховецький

24 серпня 1992 року

ALUMNI

Стосунки між університетом і випускниками надзвичайно важливі. Вони, як впливає з самого поняття *Alma mater*, аналогічні стосункам матері і дитини. В американських університетах, більш ніж у будь-яких інших, усвідомлюють це і роблять практичні висновки. Причина такої уваги до зв'язків між університетом і випускниками за своєю природою історична: більшість американських університетів - це приватні заклади. І вони традиційно звертаються за підтримкою радше до своїх випускників, ніж до уряду. Інша причина походить з типового американського прагматизму: як університет, так і випускники розуміють, що збереження тісних зв'язків один з одним може принести конкретну користь для обох сторін.

Для університетів вигоди від культивування зв'язків між випускниками і університетами - очевидні. Випускники, особливо ті, що стають багатими і впливовими, часто відчують, що знання, отримані в *Alma mater*, значно сприяли їхньому успіхові. Відповідно багато хто з них відчуває за собою борг вдячності щодо закладів, які їх виховали. Ця вдячність часто втілюється у грошові пожертви університетам. Це дозволяє університетові запропонувати своїм студентам найкращі освітні та дослідницькі можливості. В Україні також були знаменні випадки підтримки випускниками своєї *Alma mater*. Мабуть, найвідоміші - щедрі подарунки гетьмана Івана Мазепи Києво-Могилянській академії. На жаль, ця традиція не пустила глибоких коренів в Україні. Однак, в Америці вона розвинулась в найвищому ступені. Але треба наголосити на тому, що справа не в грошах, а в створенні умов, які б дозволили університету забезпечити своїм студентам

якнайкращу освіту.

Існують інші шляхи, якими випускники приходять на поміч своєму університету. Якщо деякі з них посідають високі позиції в місцевому або національному уряді, вони можуть ухвалювати рішення, які принесуть користь університету. Часто вони виступають у ролі неофіційних шукачів талантів для університетів, допомагають виявити здібних молодих людей по всій країні і сприяють їхньому вступу в свою *Alma mater*. Врешті-решт гарні випускники - найефективніший і найкращий доказ про якість закладу, що їх випускає.

Які вигоди випускники можуть очікувати від піклування про зв'язки зі своїм університетом і зі своїми товаришами по навчанню? Вони дуже значні. По-перше, вигоди психологічного характеру. Організації випускників допомагають своїм членам підтримувати контакти з однокурсниками, викладачами і закладами, в яких вони провели найщасливіші і найпродуктивніші роки. Також асоціації надають випускникам можливість розвинути свої альтруїстичні почуття: допомагаючи своєму університету, вони вірять, що підтримують інституцію, яка допомагає іншим стати кращими.

Але існують також конкретні прагматичні причини для випускників триматись разом. Політична кар'єра багатьох американських урядовців базується на підтримці, яку їм надають їхні товариші по навчанню. Наприклад, Джон Кеннеді мав багато користі від тих, з ким він разом вчився. А коли він став президентом, багато хто з його найближчих радників і найважливіших урядовців були друзями або вчителями з Гарварду. Мережа випускників є вирішальною у сфері бізнесу,

ASSOCIATIONS

коли важливі ділові проєкти втілюються тими, хто довіряє один одному, а це дуже часто ті, хто вчився разом. Також вона корисна для молодих випускників, які шукають першу роботу часто у старших випускників свого університету. Нарешті, підтримуючи свої університети, випускники підтримують заклади, які в майбутньому послужать їхнім дітям та онукам. Ось чому вони мають особисту зацікавленість бачити свої університети місцем, де забезпечують найкращу освіту.

Кілька слів про те, як організована асоціація випускників. Це - організація із самостійним юридичним статусом, зі своїм власним статутом, вибірним керівництвом і фондами, які формуються на основі внесків її членів. Вона тісно співпрацює з Alma mater, проте залишається незалежною. Кожен, хто закінчує університет, може бути її членом. Членство, безперечно, добровільне.

Асоціації випускників мають два основних рівні організації. Один охоплює всіх випускників, різних вікових груп, в усіх частинах країни. Другий - певний випуск і об'єднує однокурсників. Кожний рівень має вибраних представників, які підтримують зв'язок з керівництвом. Більшість університетів мають відділення випускників або їхні клуби в усіх великих містах. Часто вони володіють своїми власними будівлями, клубами.

Діяльність асоціацій, як загальнодержавних, так і місцевих, звичайно складається з таких справ: пошуку фондів для університету або для потреб студентів, відвідування лекцій професорів або представників адміністрації, які приїздять з рідного університету, участь в

університетських спортивних заходах.

Кожний рік проводяться збори випускників університету. Вони відбуваються наприкінці академічного року, під час чергової церемонії випуску. Випуск з університету повинен бути одним з головних ритуалів у житті кожного і має бути ознаменований урочистою і пишною церемонією.

Для нормального функціонування асоціації тісні контакти між її членами дуже важливі. Великою мірою це забезпечується журналом випускників, який виходить кілька разів на рік. Він звичайно написаний випускниками для випускників. Як правило, його зміст - це різноманітні статті про університет, освіту в цілому, значні досягнення факультетів, студентів або випускників. Журнал, як правило, існує на кошти випускників.

Нарешті, кожний університет має відділ у справах випускників, який тісно співпрацює з асоціацією випускників, сприяє виданню журналу, збирає відомості про випускників, інформує про знаменні події та допомагає організувати щорічні зустрічі.

Отже, ці три установи - асоціація випускників, журнал і відділ випускників допомагають певному університетові розвинути і ствердити сильне почуття корпоративності та єдності. І вони є гарантом того, що органічний зв'язок між Alma mater і випускниками підтримується для користі обох сторін. Це, в свою чергу, дозволяє університетам функціонувати як сильним, автономним інституціям, що мають свободу приймати власні рішення з мінімумом зовнішнього втручання, аби виконувати місію університету жнайкраще.

Орест Субтельний.

Олена Левченко

Дата народження: 21.11.1959

Національність: українка

Освіта: вища

1978/81: Вінницький педінститут

Спеціалізація: російська мова і література

З 1992: НаУКМА

***Спеціалізація:* філософія**

З якими сподіваннями Ви вступали до НаУКМА?

Очікувала одержати знання високого рівня у фахівців високого рівня, знання, що якісно відрізнялися б від тих, які ми одержали раніше. Якщо ми, вже маючи вищу освіту, не продовжували далі навчання в аспірантурі, а прийшли сюди, в Академію, щоб далі вчитись - це сталося тому, що ми повірили в Академію, в те, що тут є люди з дуже хорошою енергією, якої повинно вистачити надовго.

Що, на Вашу думку, в Академії варто було б змінити?

Хочеться вірити у краще, але, коли я дивлюся на Академію зараз, мені здається, що ми занадто захопилися намаганнями пристосуватися до умов, які диктує середовище; як на мене, це шкодить. Я не можу сказати, що на першому чи другому курсах було якесь критичне ставлення до викладання - цього дійсно не було. А зараз я бачу зовсім іншу картину. Я розумію, чим це викликано: ми належимо до держави, держава дає визначений план навчання, що значною мірою впливає на навчальний процес, але, на мою думку, і від Академії залежить дуже багато. Вона може і повинна контролювати ситуацію, вона повинна турбуватися про нас, про студентів - людей, які навчаються тут.

Як ви ставитеся до ідеї Асоціації?

Коли я послухала Ореста Субтельного, ідея Асоціації випускників мені здалася чимось чужим, не властивим нам, тож тоді я лише подумала: "Треба, так треба". Скоро стався такий випадок: я зустрілася з Ніною Матвієнко, і вона мені розповіла про режисера, з яким вона працювала в Нью-Йорку. Вразило Ніну в цьому місті те, як випускники одного закладу допомагають одне одному. Підтримка товаришів необхідна людям у цьому жорстокому світі. Можливо, зараз ми і не відчуваємо реальної потреби в Асоціації - але світ стає більш жорстоким з кожним днем. І тоді вплив і допомога Асоціації стане відчутною.

Побажання Alma mater.

Бажаю не втратити подарованої долею неповторності.

Юрій Завгородній

Дата народження: 26. 04. 1968

Національність: українець

Освіта: вища

1985/ 92: Запорізький держуніверситет

Спеціалізація: загальна історія

З 1992: НаУКМА

Спеціалізація: філософія

Чого Ви очікували від НаУКМА?

Перше - це були спроби віднайти те, що я шукав і продовжую шукати, а саме наближення до таємниці. Я вважав, що це мало відбутися саме в Академії. Мій вступ сюди кординально змінив те, чим я займався, і все - таки я обрав Академію. Чому? Рационально це пояснити зараз дуже важко.

Я можу зробити висновок про те, що не існує університету зі світською освітою, який відповідав би тим ідеальним уявленням про університет, що існують. Але, разом з тим, в Україні я не зустрів вузу, що хоч наближувалося б до НаУКМА. Академія на порядок або на декілька порядків вища, вона завжди, мабуть, буде на межі між пересічними і ідеальними уявленнями.

Що вдалося отримати від Академії?

Є різниця між очікуваннями і тим, що ми отримали. Між першим роком і особливо першими місяцями навчання і останніми є різниця. Не лише в бік розвитку, а й у бік втрати здобутків, сподівань. Шкода ще й того, що не все залежить від студентів. Ми вирішуємо якусь, можливо, і левову, але частку питань. Багато залежить від викладачів і, особливо останнім часом, від адміністрації. Дистанція між викладачами, адміністрацією і студентами стає більшою. На жаль, деякі студенти, що були неординарними і творчими особистостями, з різних причин залишили Академію (я маю на увазі подружжя Сабельникових, Олександру Маринець, Сергія Вовка). Я хотів би помилитися, але мені здається, що зараз йде тенденція до пересічного в масі своїй студента, який має непогану мовну і загальноосвітню підготовку, але не має того, що мали ті люди, про яких я тільки що згадував, а саме такі люди роблять учбовий заклад неординарним. Мені особисто Академія дала дещо екстенсивне, хоча й потрібне розширення життєвого досвіду і знань. Але, що є більш важливим - вона дала мені розширення свідомості.

Як Ви сприйняли ідею Асоціації?

Ідея слухна, і я її підтримую. Я не хотів би, щоб Асоціація перетворилась на суто формальну. Ми маємо сумний досвід - все спотворювати. Хочеться вірити, що цю ідею спотворити не вдасться.

Побажання Alma mater.

Якщо це є можливим, то бажаю ніколи не втрачати можливість Бути...

Надія Мірошніченко

Дата народження: 08.06.1971

Національність: українка

Освіта: вища

1988/92: Київський інститут іноземних мов

Спеціалізація: французька мова

З 1992: НаУКМА

Спеціалізація: культурологія

Чого Ви очікували від НаУКМА?

Коли я вступала до Академії, у мене було слабке уявлення про те, що таке культурологія. Очікувала отримати глибокі знання, відчуті іншу атмосферу - наукову та мистецьку. Тепер я відчуваю, що чим більше я знайомлюся зі спеціальністю культуролога, тим більше вона мені подобається. Але у мене є реальні сумніви про потребу суспільства у випускниках Академії. А доля Академії зараз великою мірою залежить від того, куди підуть її випускники. Тут спостерігається елемент якогось експерименту. Люди думають: "Добре, ви вчитесь, а що з вами буде далі?". І ось це "далі", мабуть, дійсно нагальна проблема для НаУКМА.

Яка людина справила на Вас найбільший вплив під час перебування в Академії?

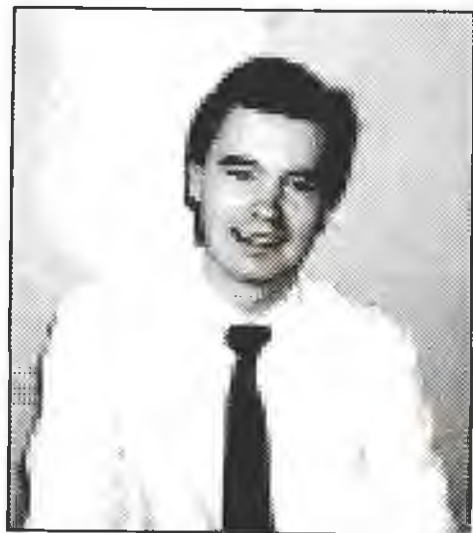
Проблематично визначити одного викладача. Найсильніший вплив відчувався на першому курсі, коли кожний новий викладач - це нова подія. Я ціную і поважаю Дмитра Сергійовича Наливайка, всіх викладачів кафедри культурології, яка стала для мене рідною. Є багато людей, з якими просто пріємно спілкуватися. Змінилося і моє ставлення до викладачів: на першому курсі до них ставилися, як до наглядців, зараз викладач для мене - старший колега.

Плани на майбутнє.

Я хотіла б стажуватися у Парижі, у Восьмому Університеті. Хочеться також, щоб журнал "Кіно - Театр", перший номер якого ми щойно видали, мав своє продовження, міцно став на ноги. Я хотіла б навчатися в аспірантурі, але пізніше - поки що досить планомірного навчання, хочеться повчитися самостійно.

Побажання Alma mater.

Можливо, я одержала не зовсім те, на що сподівалася, але я вдячна всім людям, яких я знала тут, які мене навчали. Я вдячна Академії. Бажаю, щоб в ній залишився дух експериментаторства, що існував з моменту її відродження.

Артем Рудик

Дата народження: 18.01.1971

Національність: українець

Освіта: вища

1988/93: Київський держуніверситет

Спеціалізація: історія

З 1992: НаУКМА

Спеціалізація: політологія

Які надії і сподівання Ви пов'язували з Академією?

Для мене важливим було те, що тут мала виховуватись еліта. У своїй останній роботі я стверджую те, що елітою є люди, які підтримують старі цінності і створюють нові. Я вважаю, що студенти, які навчаються в Академії, можуть досягти того, щоб в Україні їх розглядали саме як еліту.

Чи сприяла Академія Вашій загальній освіті?

Академія дала мені дуже багато в цьому сенсі. Тут я маю можливість слухати цікаві курси, які є індивідуальними, і, головна, більшість з професорів, які їх викладають, має власний погляд на проблеми сьогодення. В НаУКМА я зустрів багато цікавих викладачів, курси яких є дуже важливими; скажімо, політологою ми вивчаємо з точки зору сучасних концепцій, а не у тому вигляді, в якому це мені доводилося вивчати у попередньому вузі. Важливим є ще й те, що я маю доступ до комп'ютерної інформаційної мережі, а зараз без доступу до неї працювати дуже важко.

Наскільки мовна підготовка відповідала Вашим вимогам?

Вступаючи до Академії, я мав непогану підготовку з англійської мови. Тут я почав вивчати французьку, і зараз володію нею на такому рівні, який дозволяє мені читати потрібну літературу в оригіналі і вільно спілкуватися з французами.

Чи виконує Академія роль осередку національної культури, науки, освіти?

Мені важко казати, чи стала Академія осередком української культури, але вона має всі шанси стати політологічним науковим центром України, який врешті-решт впливатиме на політику Української держави.

Побажання Alma mater.

Бажаю університету залишатись гідним своєї історії і до славетних імен, що вже вписані в її анали, додати нові, які б стали гордістю не лише університету, а й усієї України.

Сергій Горін

Дата народження: 12.06.1956

Національність: українець

Освіта: вища

1983/88: Київський держуніверситет

Спеціалізація: історик

З 1992: НаУКМА

Спеціалізація: історія

Які сподівання Ви пов'язували зі своїм вступом до НаУКМА?

Важко відповісти одразу. Спочатку я хотів одержати фах релігієзнавця. Потім зрозумів, що мене більше цікавлять не філософсько-теологічні, а історичні аспекти релігії, тому перейшов на кафедру історії. Я сподівався, що Академія, приймаючи студентів, стане чимось більшим, ніж просто університет. Але за три роки на пустому місці подібний заклад створити важко. Зараз НаУКМА якщо не найкращий, то один з найкращих університетів на Україні.

Чи сприяла Академія Вашій загальній освіті?

В Академії довелося про слухати багато курсів. Гуманітарні курси допомогли мені виробити новий погляд на мою спеціалізацію. Хоча траплялося, що деякі курси здавалися мені зайвими. Те, що Академія дає ґрунтовні базові знання, розумієш тоді, коли потрапляєш на лекції або в студентське середовище інших вузів.

Наскільки мовна підготовка відповідала Вашим вимогам?

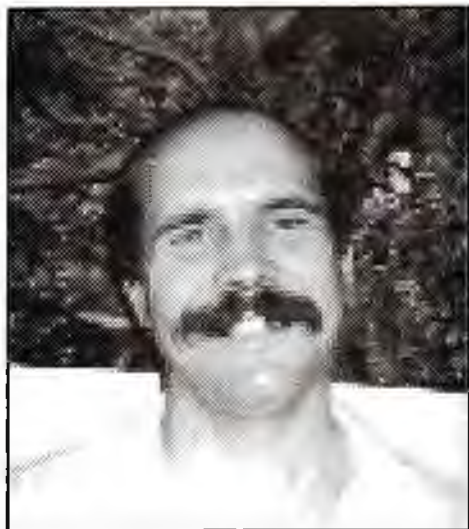
Академія дала мені дуже багато в цьому плані. Я мав змогу вчити англійську мову і вийшов на той рівень, коли можна вільно читати потрібну літературу в оригіналі. Я також вчив польську мову, дуже потрібну для подальшої роботи. Курс латини, розрахований на 3 триместри, дає надію на те, що і тут можливо отримати певну базу для подальшої роботи.

Чи виконує Академія роль осередку національної культури, науки, освіти?

Саме віра в це була однією з причин того, що я прийшов вчитися в Академію. Дуже важливо, що в Академії є принциповим є викладання і спілкування українською мовою. Це істотно відрізняє наш університет від багатьох учбових закладів.

Побажання Alma mater.

Бажаю успіхів у її діяльності. Перекоаний в тому, що найближчим часом вона займе гідне місце серед провідних університетів світу.

Сергій Капранов

Дата народження: 31.01.1963.

Національність: українець

Освіта: вища

1979/85: Свердловський політехнічний інститут

Спеціалізація: інженер

З 1992: НаУКМА

Спеціалізація: культурологія

Чого очікували від НаУКМА?

В Академії я хотів отримати гуманітарну освіту, мене цікавили загальні питання теорії культури на матеріалі культур Далекого Сходу, перш за все Японії.

Чи сприяла Академія поглибленню вашої загальної освіти?

Я одержав саме те, що очікував.

Наскільки мовна підготовка відповідала вашим вимогам ?

Щодо мов, то Академія мені дала ґрунтовну мовну підготовку. Особливо я вдячний Тищенко К.М., який дав нам глибокі знання в галузі загального мовознавства. Японську мову я вивчав раніше. В НаУКМА ж вивчав китайську, і сподіваюсь, що у мене є база, щоб продовжувати її вивчення.

Чи виконує Академія свою роль осередку національної культури, науки, освіти?

Академія робить певний внесок в цю справу, і в ній значно більше україномовних студентів, ніж в інших вузах. Тут дотримуються викладання українською мовою, хоча відчувається тиск російськомовних студентів. Мені важко давати поради. Можливо, керівництву Академії треба діяти в цій ситуації рішучіше.

Ставлення до ідеї Асоціації випускників. Це важлива і корисна справа. Я знайомий з діяльністю таких асоціацій в Японії. Їх роль у суспільному житті і в житті випускників дуже велика. Японський досвід дає підстави сподіватися, що і в Україні ця справа буде розвиватися.

Плани на майбутнє. Я планую вступати до аспірантури, писати дисертацію з японістики, займатися науковою роботою в цій галузі. Загалом, я маю намір розвивати японознавство в Україні.

Побажання Alma mater.

Бажаю Академії стати новим, правдивим храмом українського духу.

Цього року Академія вітає в Центрально-

Ось уже протягом двох років наші студенти вчаться у Центрально-Європейському університеті, факультети якого розташовані в Будапешті та Празі. Деякі з них вже повернулися в Україну, частина продовжує навчання за кордоном. Києво-Могилянська академія стала для них своєрідним стартовим майданчиком у їхній кар'єрі. Ми щиро вітаємо їх з успішним закінченням CEU і раді представити їх читачам.

Білецький Сергій

Дата народження: 29.10.1965.
Освіта: вища
1982/88: Київський політехнічний інститут
Спеціалізація: мікроелектроніка
1992 / 93: НаУКМА
З 1994: CEU
Спеціалізація: економіка

Компан Марта

Дата народження: 17.11.1973
1989/92: Київський держуніверситет
Спеціалізація: історія
1992 / 94: НаУКМА
1994/95: CEU
Спеціалізація: політологія

Гук Ярослав

Дата народження: 21.05.1966
Освіта: вища
1982/88: Київський політехнічний інститут
Спеціалізація: мікроелектроніка
1992 / 94: НаУКМА
1994/95: CEU
Спеціалізація: економіка

Процик Олег

Дата народження: 27.06.1970
Освіта: вища
1989/92: Миколаївський педінститут
Спеціалізація: історія
1992 / 94: НаУКМА
1994/95: CEU
Спеціалізація політологія

Огороднійчук Дмитро

Дата народження: 15.09.1971
Освіта: вища
1988/92: Полтавський педінститут
Спеціалізація: історія
1992 / 94: НаУКМА
З 1995: CEU
Спеціалізація: економіка, соціологія

Бутенко Ольга

Дата народження: 07.04.1969
Освіта: вища
1986/91: Київський держуніверситет
Спеціалізація: фізика
1992 / 94: НаУКМА
1994/95: CEU
Спеціалізація: економіка

студентів, які отримали ступінь Магістра Європейському Університеті (CEU).

Винничук Андрій

Дата народження: 25.06.1968

Освіта: вища

1985/92: Львівський держуніверситет,

Спеціалізація: фізика

1992 / 94: НаУКМА

1994/95: CEU.

Спеціалізація: соціологія

Андрій Винничук - один з тих, хто захистив магістерську дисертацію в Центральньо-Європейському університеті. Ми вітаємо його з щасливим закінченням престижного учбового закладу. Перший голова Студентського Братства НаУКМА погодився розповісти про себе.

Після закінчення факультету фізики Львівського університету і двох років навчання в НаУКМА за спеціальністю „Політологія та державне управління” вирішив вступати на магістерську програму Центральньо-Європейського університету в Празі. Навчаюсь на факультеті соціології.

Зараз працюю над магістерською роботою „Електоральна географія України”. У своїй роботі маю на меті проаналізувати дві останні виборчі компанії, встановити певні закономірності у розподілі симпатій виборців в Україні.

Я обрав саме таку тему, оскільки в Україні, зрештою, як і в інших пост-тоталітарних країнах Центральної та Східної

Європи, не проводяться подібні дослідження, в той час як на Заході вони дуже поширені, їх результати використовують під час виборчих компаній.

Навчання і захист диплому триватимуть до кінця серпня цього року. По закінченні планую повернутись в Україну, зайнятися науковою роботою. Можливо, вступатиму до аспірантури. Також хотілося б не поривати зв'язків з НаУКМА, бо саме в Академії мені пощастило зустріти багатьох гарних і неординарних людей.

Мені хочеться побажати Академії стати українським Гарвардом, набути собі ім'я в світі науки і відродитись у тому значенні, яке вона мала ще не

Андрій Винничук

“НА ВІЧНІ ЧАСИ ДАРУЮ, ЗАПИСУЮ І ВІДКАЗУЮ...”

(із “Фундушевого запису” Галшки Гулевичівни)

З нагоди першого випуску бакалаврів НаУКМА Голова Довірчої ради університету, президент АТ “Київгума” пан Микола Кравець засновує “на вічні часи” престижну премію

“Випускнику НаУКМА - за практичний внесок в справу розбудови України (наука, громадська діяльність, бізнес)”.

Лауреата щотравня визначатиме преміальний комітет, очолюваний паном Кравцем. З огляду на знаменність події - першої градуації НаУКМА - премія 1995р. розподіляється між усіма випускниками.

Український підприємець і меценат

Микола Михайлович Кравець:

„Вічне - любити Україну, і не словами, а ділами. А щоб цього досягти, необхідні знання та високий професіоналізм. Ця премія - для молодих, здібних професоналів, корисних державі, потрібних людям.“

АДМІНІСТРАЦІЯ ТА ВИПУСКНИКИ
НаУКМА
ВИСЛОВЛЮЮТЬ ЩИРУ ВДЯЧНІСТЬ
П. ОРЕСТУ СУБТЕЛЬНОМУ
ТА СПІВРОБІТНИКАМ
ГРОМАДСЬКОГО КОЛЕДЖУ
ІМ. ҐРЕНТА МАКЮЕНА (GMCC UKRAINE)
ЗА ДОПОМОГУ У ВИДАННІ ЖУРНАЛУ

Національний університет "Києво-Могилянська Академія"
254070, Україна, м.Київ, вул. Сковороди, 2
тел. (044) 416-1246, (044) 416-4515; факс (044) 417-8461
Електронна пошта: info@ukma.kiev.ua